

KREŠŤANSKÝ ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

SEPTEMBER 2016 | ČÍSLO 26

**HLÁDAJ,
NÁJDEŠ**

**PRAVÝ
ŽIVOT**

**POTREBUJEŠ
DIV?**

Dobre sa poobzeraj

Nedeľa ráno. Manžel odchádza do zboru a ja zostávam slúžiť doma. Varíme, hráme sa, uspávame sa. Uvarím si kávu a idem dumať. Prvé, čo som vydumala sú nejaké čierne smeti na podlahe. V kuchyni na koberci. V kúpelni na tehličkách. V chodbe na podlahe. Hľadám vinný zdroj tohto neporiadku. Ani v nedeľu nemám oddych a už aj zametám a utieram. Myslím si, kedy to manžel urobil? Alebo sa chlapček hral s niečím a rozsypal to? Nespokojná pijem kávu. Ani dobre nechlipnem, zase sú čierne smeti na koberci. Nazriem do kúpelne, aj tam sú. Aj v chodbe.

Čo robil manžel, keď to tak poroztriasal všade? Pokúsim sa spomenúť si, s čím sa chlapček hral a čo všetko robil. Zametám zasa, upratujem neporiadok a myslím si: „Ani nedeľu nemám. Len upratujem.“

Umývam sa a všimnem si doteraz najväčšiu kôpku čiernych smetí. Rozčúlená sa zohnem a predtým, ako stihnem si niečo negatívne pomyslieť o chlapcoch, pokorí ma zdroj. Moje papuče. To som bola JA. Celý čas som upratovala za SEBOU. Utierala som MOJE smeti. Nemala som oddych, pretože som JA roznášala čierne smeti. Moja myseľ nemala odpočinok, lebo obviňovala iných. Tam, kadiaľ som chodila,

rozniesla som čierne smeti. Potom som to zametala. Potom som to utierala. A pritom som vyjadrovala svoju nespokojnosť, že nemám oddych. A samozrejme, v nevedomosti som obvinila niekoho iného.

Predtým, ako začneme obviňovať iného, dobre sa poobzerajme, či to nie sme my. Ak len pracujeme „v nedeľu“ a pritom sme nespokojní, všimnime si, čo roznášame za sebou. Ak obviňujeme vo svojej nespokojnosti iných, všimnime si, či oni napokoji nespia, alebo neslúžia zatiaľ v zbore, a nevedia o ničom. Ak nemáme odpočinok a len „upratujeme“, zistíme, či neupratujeme svoje smeti. Nevedomosť produkuje nesprávne životné závery. Pre nevedomosť Slova sa hynie (Ozeáš 4:6). Umyme sa v Slove, a otvoria sa nám oči. Pokorí nás to. Obúvajme si dobrú obuv každý deň. Takú, čo roznáša evanjelium pokoja.

„Lampou tela je oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude celé tvoje telo vo svetle“ (Matúš 6:22).

Anna Pintírová

EDITORIÁL

Všetko má svoj čas.

Kolobeh života pozostáva zo sezón, čiže z rozdielnych období. Každý človek sa narodí, je dieťaťom, dospieva, starne... Na tejto zemi všetko má svoj začiatok a koniec, počnúc od prírodných javov akými sú ročné obdobia. Tie môžeme porovnať s ľudským životom. Všetkým sa nám striedajú obdobia daždivé, tie ktoré hrejú srdce, chladné, obdobia nových začiatkov, ale aj obdobia jesenné, ktoré sú vyznačené ukončením horúcich dní. Akoby nám Boh aj cez prírodu odporúčal, že i keď sa koniec jedného obdobia blíži, znovu nové prichádza. Všetko má svoj začiatok,

priebeh a koniec. Koniec môžeme vnímať ako chmúrnú, hmlistú a daždivú stránku jesene alebo ako príležitosť pre nastávajúcu zelenú a kvitnúcu jar, alebo nový začiatok. Bez ohľadu, v ktorom období sa momentálne nachádzate, nezabúdajte, že Boh utvoril všetko krásne vo svojom čase a pre všetko určil ten dokonalý čas. Ako nám aj hovorí Slovo z knihy Kazateľa, ktoré znie nasledovne: „*Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu: Je čas narodiť sa i čas umierať, čas sadiť i čas vytŕhať zasadené; čas zabíjať i čas uzdravovať; čas búrať i čas stavať; čas plakať i čas smiať sa; čas horekovať i čas radovať sa; čas odhadzovať kamene i čas zbierať kamene; čas objímať i čas vyhýbať sa objímaniu; čas hľadať i čas strácať, čas zachovať i čas odhadzovať; čas roztrhať i čas zošívaj, čas mlčať i čas hovoriť. Čas milovať i čas nenávidieť, čas vojny i čas pokoja.*“

Vážení čitatelia, všetko má svoj čas určený našim Pánom. Práve teraz je čas prečítať si texty nového čísla časopisu Manna, ktoré povzbudia Vašu vieru a tá odoženie strach a neistotu. Nesúrme, nepýtajme sa príliš, nemajme strach, ale dôverujme nášmu Bohu, On je verný.

Anna Širková

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Širka, Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Branislav Širka, Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Širka ml., Zuzana Kačanská, Dávid Mamojka, Robert Mamojka, Jana Zahorcová, Tatiana Pintírová, Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
September 2016.
www.manna.org.rs

Potrebuješ div?	4	Ježiš zanechal niečo...	15
Škatuľa	7	Zdravé rodinné zázemie	16
Takí istí budú aj tu	7	Neodkladaj	17
Pravý život	8	Kam sa ty pozeráš	18
Tri ohne	10	Brána	19
Vy ste soľou zeme	12	Sára kňazná	20
Hľadáš, nájdeš	14	Letné kempy	22

Potrebuješ div?

V živote každého z nás sú obdobia, keď sa nám darí a zdá sa nám, že dokážeme takmer všetko. Sú dni, v ktorých potrebujeme pomoc a zúfale sa po nej vystierame. Túžime po zmene a vedomí sme si, že sami to nedokážeme.

Sú veci, ktoré vieme vyriešiť sami, ba i Boh očakáva, aby sme ich vyriešili sami. Predsa, sú veci, ktoré iba Boh dokáže zmeniť, vyriešiť, či napraviť. Často povieme, že potrebujeme div v niektorej z oblastí našich životov. Div je nadprirodzený, výnimočný skutok, ktorého pôvod sa nedá inak vysvetliť ako pôsobenie bezhraničnej Božej moci. Ak veríme v Boha, tak musíme veriť v Boha, ktorý koná divy a zázraky. Boh je nadprirodzený. Nie je obmedzený prírodnými zákonmi alebo prirodzeným priebehom vecí. Jeho diela sú nadprirodzené. Tie nadprirodzené javy, pre nás sú divné, no Bohu sú normálne, bežné.

Niekedy sa pýtame: čo mám robiť, aby som zažil Boží zázrak? Dožiť sa zázraku zdá sa byť náročným a komplikovaným procesom. Predsa, Boh nám v Jeho Slove, z úst Márie, Ježišovej matky, dáva jednoduchú a vždy potrebnú radu: „Keby vám (Ježiš) povedal čokoľvek, urobte!“ Uvidíte div, a zjavenú Božiu slávu. (pozri Ev. Jána 2,5 a 11)

Rozpamätajme sa na prvý div z verejnej služby Pána Ježiša na zemi. Bol so svojou matkou pozvaný na svadbu do Kány Galilejskej. Šli tam s Ním aj jeho učeníci. Pravdepodobne tam niekto z Máriiných príbuzných usporiadal svadbu. Po niekoľkých dňoch svadby, ktorá mala trvať celý týždeň, vyskytol sa problém. Zásoby nápoju – vína sa minuli, a svadba mala ešte trvať. Mária si z toho robila starosti. Nevedela vyriešiť problém, a potom spravila tú najlepšiu vec, akú len mohla. Išla s potrebou k Ježišovi. Verila, že On dokáže zmeniť situáciu. Dôverovala Mu. Čítajúc pozorne

To, čo Boh žiada vždy je jednoduché, nelogické a neobyčajné. Rozhodne naša viera a poslušnosť.

druhú kapitolu Jánovho evanjelia, máme dojem akoby Ježiš aspoň na chvíľu jej žiadosti odoprel. Povedal, že ešte nie je Jeho hodina. Mária však verila, že Ježiš niečo s tou prosbou urobí, a preto zašla k sluhom a povedala tie vzácne a divu-cestuotvárajúce slová: „Keby vám (Ježiš) povedal čokoľvek, urobte!“ Mária dôverovala v Ježiša a v Jeho slová. Verila, že problém bude vyriešený, keď

jednoduché, nelogické a neobyčajné. Najprv povedal tú ľahšiu, keď prikázal naplniť vodou šesť veľkých kamenných nádob, objemu 75 až 115l, ktoré slúžili k umývaniu rúk. Keď ich sluhovia ochotne naplnili až po vrch, Pán Ježiš dal i ďalšie prikázanie (teda radu). Bolo trochu ťažšie ako to prvé. Povedal, že teraz treba vykročiť vo viere a riskovať. Stále to bolo jednoduché, nelogické

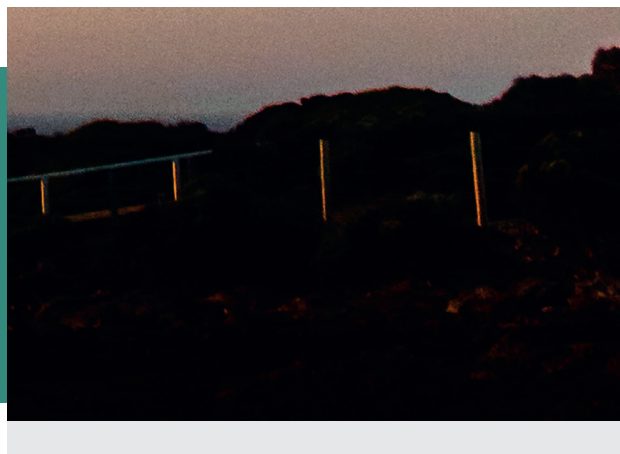
“Ježiš aj dnes hovorí. Keď sa k Nemu modlíme, On odpovedá.”

urobia to, čo Ježiš povie, bez ohľadu na to, čo On bude žiadať. Akékoľvek slovo by to bolo, keď Ho poslúchnete, nedostatok sa premení na hojnosť. Potreba bude zadostená a starosti sa premenia v oslavy. Veríš aj ty Ježišovi? Dôveruješ Mu tak, že keď by povedal čokoľvek, spravil by si to?

Naozaj, po krátkom čase, Ježiš hovoril k sluhom. Sluhovia boli Božími spolupracovníkmi v dive, ktorý sa stal na svadbe v Káne Galilejskej. Niekedy Boh koná divy priamo, bez spolupráce s ľuďmi, ale inokedy sú Božie zázračné skutky vykonané v spolupráci s ľuďmi, cez vieru a jednoduchú poslušnosť ľudí, ktorá sa prejaví v skutkoch. Ježiš žiadal od sluhov vykonať iba dve veci. Boli

a neobyčajné. Bolo to jednoducho urobiť, ale v tom nebola žiadna logika, že z toho niečo dobré vyjde, a ani to tak nikto nikdy nerobil. Z ľudskej perspektívy hrozilo, že sluhovia niekoho urazia, vyjdu na posmech, ba konečne, že budú potrestaní alebo stratia prácu. Ale stále to bolo jednoduché spraviť. Všetko, čo potrebovali bola dôvera v Ježiša a Jeho slová a poslušnosť vykonať. Vykročili vo viere. Haleluja! Zastali si odvážne na Ježišove slová a smelo vykročili vpred. Začali nalievať z vody, ktorú pred chvíľou naliali do nádob, a zanesli ju priamo k starejšiemu svadobnej hostiny. Tak, ako to Ježiš povedal. Keď to spravili, Boh spravil zázrak. Voda sa premenila na víno.

Ak veríme v Boha, tak musíme veriť v Boha, ktorý koná divy a zázraky. Boh je nadprirodzený. Nie je obmedzený prírodnými zákonmi alebo prirodzeným priebehom vecí. Jeho diela sú nadprirodzené.

Niekedy Boh koná divy priamo, bez spolupráce s ľuďmi, ale inokedy sú Božie zázračné skutky vykonané v spolupráci s ľuďmi, cez vieru a jednoduchú poslušnosť ľuďí, ktorá sa prejaví v skutkoch.

Niečo bežné, obyčajné sa stalo drahocenným a vzácnym. Keď starejší ochutnal, zavolať si ženicha a vyhlásil, že to je najlepšie víno, aké na tej svadbe pil. Potreba domácich bola zadostená.

Nezahanbili sa a nezlyhali v správnej pohostinnosti podľa vtedajších požadovaných spoločenských štandardov. Všetci sa o zázraku dozvedeli. Učeníci uverili v Ježiša a zjavila sa tam Božia sláva.

Táto udalosť a mnohé iné, či zaznamenané v Svätom Písme alebo z prežitia mnohých z nás, nám bezpochybné svedčia, že cesta k zázraku je celkom jednoduchá. Počuť Ježišove slová, dôverovať Mu a konať podľa toho, čo povedal. Ježiš aj dnes hovorí. Keď sa k Nemu modlíme, On odpovedá. Hovorí nám cez Jeho Slovo - Bibliu, tichým nežným hlasom priamo k nášmu srdcu, z úst Jeho sluhov, či inými ďalšími spôsobmi. To, čo Boh žiada, vždy je jednoduché, nelogické a neobyčajné. Rozhodne naša viera a poslušnosť. Bolo to tak, keď Peter hodil sieť na opačnú stranu, podľa Ježišových slov, a vytiahol veľké množstvo rýb, či keď sa sirskej generál Námán sedemkrát ponoril do špinavej rieky Jordán a hneď bol dokonale uzdravený. Bolo to tak, keď slepá žena stála pred kazateľom a povedala, že sa nepohne, kým jej nezapľuje do očí – ako to spravil slepcovi Ježiš, a keď to po naliehaní spravil, ona prezrela. Bolo to tak, keď významný pán povedal, že tie peniaze nikdy vidieť nebudem, a po modlitbe a sľube Bohu, že dám polovicu zo sumy, peniaze boli na účte už o dva dni. Bolo to tak, keď si Bohu vyznala svoje hriechy a povedala to najhoršie o sebe, a On ti odpustil a prijala si spravodlivosť a pokoj. Presne tak, ako keď si sa pokrstil v Ježišovo meno, a vyšiel si von z vody čistý vo vnútri a belší ako sneh. Tak, ako keď si počul evanjelium, uveril a prijal Pána Ježiša a On ťa dokonale zmenil. Ako keď ťa pomazali olejom a modlili sa, podľa Božieho slova, a bol si uzdravený. Hovoril si k vrchom problémov na základe slov Pána Ježiša a „vrchy sa hodili do mora”. Je to stále tak.

Potrebuješ div? Zavolaj k Ježišovi. Čokoľvek ti povie, urob. Z celkom bežného, sa tvoj život stane zvláštnym a hodnotným. Zažiješ Božiu slávu, a ešte mnohí uveria v Ježiša.

Vladimír Červení

Škatuľa

Dievčatko pripravovalo darček. Balilo škatuľu do veľmi drahého zlatého papiera. Použilo ho neprimerane veľa a k tomu pridalo množstvo všelijakých ozdôb a farebnej stužky. „Čo to robíš?“ vyčítal je príkro otec. „Toľko papiera vyjde nazmar. Vieš, koľko to stojí?“ Dievčatko si škatuľu pritlačilo k srdcu a so slzami v očiach sa stiahlo do kúta. Na druhý deň pricupkalo k otcovi ako vtáčatko a podalo mu škatuľu v zlatom papieri ako dar. „To je pre teba, ocko.“ zašepkala. Otec znežnel. Bol asi pritvrdý. Veď to bol darček preňho. Pomaly rozviazal stužku, trpezlivo rozbaľoval zlatý papier a pomaličky, pomaličky otvoril škatuľu. Bola prázdna! Neprijemné prekvapenie roznieťilo jeho výbušnosť: „To si premárnila všetok papier a stužky, aby si

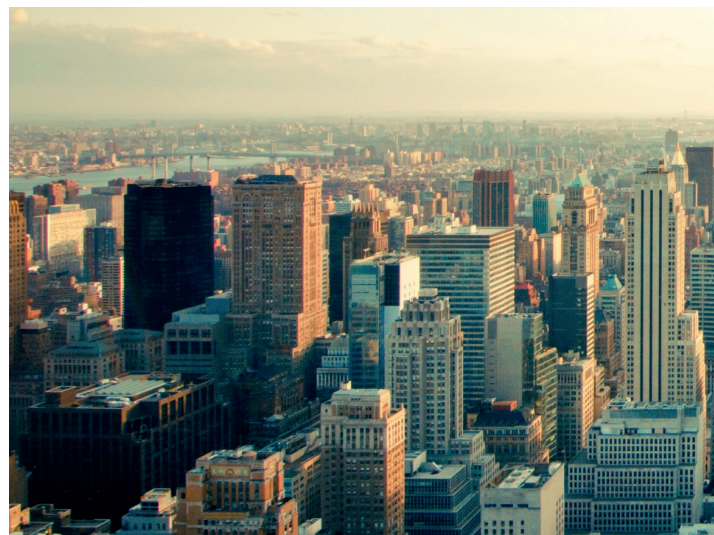
zabalila prázdnu škatuľu?!“ Dievčatku znova slzy zaplavili očká: „Ale, ocko, škatuľa nie je prázdna. Vložila som do nej milión božtekov!“ Preto má dnes istý človek na pracovnom stole v kancelárii škatuľu od topánok. „Veď je prázdna!“ čudujú sa všetci. „Nie, nie je prázdna. Je plná lásky môjho dievčatka!“ povie zakaždým.

zdroj: internet

Takí istí budú aj tu

Pred bránami mesta sedel raz starý muž. Každý, kto chcel ísť do mesta, musel prejsť okolo neho. Jeden cudzinec sa zastavil a opýtal sa starca: „Povedz mi, akí sú ľudia v tomto meste?“ „Akí boli tam, kde ste boli naposledy?“ opýtal sa ho starec. „Úžasní. Cítil som sa tam veľmi dobre. Boli priateľskí, veľkorysí a veľmi ochotní, keď bolo treba pomôcť.“ „Tak asi takí budú aj tu.“ Potom sa zastavil pri starcovi iný cudzinec. Aj on sa ho opýtal: „Povedz mi starec, akíže sú ľudia tu v meste?“ „Akí boli tam, kde ste boli naposledy?“ „Strašní. Boli hašteriví, nepriateľskí, nikto nikomu nepomohol.“ „Obávam sa, že takí istí budú aj tu“, odpovedal mu starec.

zdroj: internet

Pravý ŽIVOT

Pokiaľ chceme nájsť skutočné šťastie, musíme prekonať tri veľmi silné túžby. Sú to túžby, ktoré do nás vsadil tento svet a my sa od nich musíme očistiť, inak budeme slepí a neuvidíme, ako nájdeme pravé šťastie.

Nie je ťažké nájsť obraz súčasnosti v citovanom texte.

Korene zla ľudstva spočívajú v samotných základoch, ktoré spoločnosť vytvorila:

- v túžbe po peniazoch,
- v túžbe po uznaní,
- v túžbe po moci.

Sú to tri veľké ambície: mať, vyniknúť, ovládať, ktoré v človeku vzbudzujú rivalitu, nenávisť a násilie.

Ježiš navrhuje vytvorenie iného sveta, kde človek môže byť slobodný a šťastný. Pokiaľ chceme nájsť skutočné šťastie, musíme prekonať tri veľmi silné túžby. Sú to túžby, ktoré do nás vsadil tento svet a my sa od nich musíme očistiť, inak budeme slepí a neuvidíme, ako nájdeme pravé šťastie.

Ale príslušnosť k Ježišovi provokuje nenávisť zo strany spoločnosti, ktorá sa cíti Jeho posolstvom ohrozená. Žiaľ, honba rodičov i celej spoločnosti iba za peniazmi a hmotným prosperom, rôzne nevhodné modely spoločenského správania sa s týmto fenoménom

súvisiace, ktoré deti vidia a vnímajú v každodennom živote, nevhodné vzory a celkový, prázdny, povrchný a konzumný spôsob života, ktorý je im podsúvaný vo filmoch, na internete a podobne, toto všetko spolu urobilo svoje a veľmi negatívnym spôsobom sa odrazilo na správanie mladej generácie. Aké kroky treba urobiť k zlepšeniu tejto situácie? Ako na deti správnym spôsobom výchovne pôsobiť tak, aby sa stali opäť deťmi, spontánne a prirodzene cítiacimi a prejavujúcimi úctu k autorite dospelého – k autorite rodiča, učiteľa a vychovávateľa? A najviac k autorite Boha a Jeho Slovu.

Deti musia byť vedené a vychovávané v duchu pravej lásky! Pravú lásku nemožno oddeliť od spravodlivosti. Pravá láska + pravé hodnoty = pravý človek. Dodal by som, aj spokojný človek.

„Vaša reč nech je áno, alebo nie. Všetko ostatné je od zlého!“ Túto veľkú múdrosť sme vôbec nepochopili a nedržali sa jej. Čo znamenajú tieto slová? Toto odporúčenie je nabádaním k stručnosti, k vecnosti a k jednoduchosti

“Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chlúbiť, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevdáční, bohaprázdni, bez lásky, nezmierliví, ohovárační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobro, zradní, náhliví, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako Boha, ktorí majú zdanie pobožnosti, no jej moc zapreli” (2.Tim. 3. 2-5).

vo vyjadrovaní. Nabádaním k tomu, aby sme vždy hovorili iba to, čo je naozaj podstatné a má zmysel a význam. Takýmto spôsobom by malo potom každé vyslovené, alebo napísané slovo svoju vážnosť, hlbokú výpovednú hodnotu a skutočnú cenu. Každé takéto slovo by bolo potom slovom, za ktorým sa dá stáť, o ktoré sa dá oprieť a na ktoré sa dá spoľahnúť. Akým spôsobom však hovoríme, takými sa nakoniec aj staneme! Reč formuje ľudí! Nesprávny a zlý spôsob reči nás formuje nesprávnym a zlým spôsobom! Dobrí ľudia zotrývajú v dobre a uverte v Jeho víťazstvo! Pravda zvíťazí! Dobří ľudia, vytrvajte v konaní dobra, lebo čím sa noc zdá byť tmavšou, tým bližšie je svitanie! Už to nebude tak dlho trvať! Prichádza Pán Ježiš.

Každý z nás má slobodnú vôľu a preto má vo svojom chcení na výber. Na výber medzi dobrom a zlom. Medzi správnym a nesprávnym. S ľudským chcením a s možnosťou slobodnej vôle smerovať svoje chcenie buď dobrým, alebo zlým smerom je však spojená zodpovednosť. Zodpovednosť za všetko, čo sme chceli! Každý druh nášho slobodného chcenia je určitou sejbou a osobná zodpovednosť zaň je zase žatvou presne toho, čo sme chceli. Ak sa má človeku dobre dariť, ak má zberať iba dobré plody, jeho chcenie

musí byť dobré. Jedine vážne chcenie k dobrému môže byť pre každého z nás cestou k mieru, šťastiu, radosti a spokojnosti. K skutočnému mieru, šťastiu radosti a spokojnosti, teda návrat k Bohu a k Jeho hodnotám.

Kristus prišiel preto, aby nám ukázal cestu k spásu, po ktorej musí kráčať každý človek, ktorý chce byť spasený. On je tou cestou a tým Spasením. Ježiš bol živé Slovo. Bol Slovo Božie, ktoré bolo na počiatku. A toto živé Slovo, ktoré bolo na počiatku, sa v osobe Ježiša Krista vtelilo na zem, aby ľuďom prinieslo spásu, spočívajúcu v poznaní vôle Najvyššieho. Kristus prišiel na zem preto, aby ľuďom priniesol Slovo! Slovo, v ktorého poznaní a v živote podľa neho sa skrýva spása! Skutočným poslaním Krista bolo priniesenie Slova! Ním bolo ľuďom jasne ukázané, akým spôsobom majú myslieť, cítiť, hovoriť a konať, aby došli k spásu, k šťastiu a spokojnosti.

Spása je v Slove! V živote podľa Slova! Práve pre toto Slovo sa stal Kristus trňom v oku vtedajších vysokých židovských cirkevných hodnostárov. Aby zabránili hlásaniu Slova, ktoré na ľudí pôsobilo strhujúcim dojmom, usilovali o Kristovu smrť. Ježiša zavraždili kvôli Jeho Slovu! Zvestovanie Slova bolo v Kristovom živote tou najzásadnejšou prioritou a jeho smrť bola dôsledkom

nepriateľstva ľudí voči Slovu. Priorita a ťažisko musia byť teda kladené na Kristovo učenie a na život podľa Jeho Slova.

Život, aký žije väčšina ľudí dnes je vysoko neplnohodnotný. Nie je to život, ale živorenie! A toto nedôstojné živorenie pokračuje z generácie na generáciu. Hmotné bohatstvo je neisté, a preto je príliš krehké na to, aby sme doň vkladali svoju nádej. Pravá nádej musí byť zakotvená v niečom pevnom, zmysluplnom a trvalom. Kresťan vkladá svoju nádej do Stvoriteľa Boha, a do Jeho sľubov o večnom živote v Kristovi Ježišovi. Ak je pravda, že za peniaze si nemožno kúpiť šťastie, tak ešte vo väčšej miere platí to, že za peniaze si nemožno kúpiť záchranu. Takúto nádej môžeme získať iba vierou v Boha.

A tak, či sme bohatí, alebo chudobní, žime tak, aby sme sa stali ,bohatými voči Bohu‘. (Lukáš 12:21) Nič nie je cennejšie ako takéto postavenie pred Stvoriteľom. Všetko úsilie na udržanie takého postavenia prispieva k tomu, že „nech si uložia dobrý základ pre budúcnosť, aby dosiahli pravý život“ (1.Tim. 6, 19).

Jaroslav Andrášik

Po ukrižovaní Kristovom dvaja priatelia kráčajú do svojej dedinky Emauz, neďaleko Jeruzalema. Rozčarovaní z Ježišovej smrti, analyzujú Jeho život a potešujú sa navzájom. Deň sa sychľuje ku koncu, slnko zapadá, vrava o Ježišovom konci je čoraz tihšia a oheň, čo horel v ich srdciach, už je iba tlejúci knôt. Jeden zo spolukráčajúcich, menom Kleofáš: Zhasla ešte jedna nádej z očakávaného Mesiáša, Ježiša, proroka, silného v slove a v skutku. Dlhو trvala. Tri dni. O chvíľu za stolom v dome, pri lámaní chleba a dobrorečení, obrat. Ježiš sa im dal poznať a oni vykriekli: Či nehorelo v nás naše srdce, keď nám hovoril na ceste a keď nám otváral Písma? Neskoro večer vstávajú od stola a namiesto, aby si ľahli odpočívať, vracajú sa do Jeruzalema k učeníkom s najnovšou správou: Oheň horí v našom srdci. JEŽIŠ ŽIJE!

Ak si skutočne zažil stretnutie s Ježišom, istotne vieš, že to musel byť zážitok ako oheň v srdci. Oheň zohreje, osvieti a očistí.

Boh v čase, keď vyviedol Izraelský národ z Egypta, dal plán pre Stánok, ktorý mali vybudovať a postaviť ho vo svojom strede svojho kampu na púšti, aby Hospodin býval medzi nimi. Boh mal záujem bývať v blízkosti svojho národa. Stánok bol symbol Ježiša, symbol cesty znovuzrodenia a symbol života kresťana. V Stánku boli tri ohne, medzi ktoré sa spúšťal všemohúci Boh so svojou prítomnosťou a svojou spravodlivosťou. Bol to oheň na oltári pre obetovanie, oheň zlatého svietnika a oheň na oltári na kadenie.

Oheň na oltári pre obetovanie

Oltár na obetovanie bol urobený z medi. Kov, ktorý znázorňoval spravodlivý súd Boží. Umiestnený bol hneď pri vstupe do nádvorja Stánku. Mohol ho každý vidieť, bez ohľadu či bol spravodlivý, alebo hriešny, bohatý, alebo chudobný. Bez ohľadu kto si bol alebo aký si bol, oltár na obetovanie bol dostupný každému. Predsa, ak si chcel vojsť do Stánku, nemohol si prejsť bez toho, aby si sa nestretol s obetným oltárom. Ježiš Kristus sa obetoval pre nás. Ak sa chceš priblížiť k Bohu, nemôžeš to urobiť bez Ježiša, ktorý sám seba obetoval za naše životy. Oheň na oltári bol oheň očisťovania sa od hriechov. On povedal, že On je cesta do bezhriechneho života. On nie je jedna z ciest, alebo alternatíva. On je jediná cesta. Nebudeš môcť v živote víťaziť, ak si nie

perom kazateľa

Tri ohne v živote a službe kresťana

Je zvláštna vec, keď ti Boh dovolí prísť bližšie k Nemu, kde nemôže každý prísť.

**“Oheň zohreje,
osvieti a očistí.”**

hotový udržiavať oheň obetovania vo svojom živote. Obet', ktorú Ježiš dal, svoj život, je obet' pre naše spasenie. Aby si zostal v tom spasení, budeš mnohokrát obetovať svoj čas, peniaze, žiadosti, vôľu alebo hocičo iné, čo ti Boh dal do života. Na oltári v Stánku oheň horel stále. Kňazi dbali na to, aby oheň a obeť boli príjemné Bohu.

Oheň horiaci na zlatom svietniku

Keď si prešiel cez oltár a nechal si tam svoju obeť, vkročil si do Svätyne v Stánku. Svätyňa bola obklopená rôznymi plátnami, takže svetlo nemohlo preniknúť do nej. Aká by to bola Svätyňa, ak by bola v mrákave? Boh mal

vyriešenie. Umiestnil zlatý svetník do Svätyne. Do neho sa lieval olivový olej, ktorý horel a osvecoval priestor. Kňazi každé ráno a večer pripravovali oheň v svietniku. Bol to oheň, ktorý dával možnosť pre službu. Ježiš Kristus bol to svetlo ľuďom na zemi a v ňom bolo to pravdivé svetlo. Svetlo, ktoré nám ukazuje ako máme žiť na zemi. Naš charakter musí byť vždy v súlade so životom Ježišovým. Ľudia nám môžu poslúžiť k viere, ale Ježiš je jediný, v ktorom máme spasenie. Naše svetlo je Ježiš.

Oheň na oltári na kadenie

Posledný oheň, ktorý sa nachádzal v Stánku, bol umiestnený hlboko v Svätyni, tesne pred vchodom do najsvätejšej miestnosti v Stánku, teda Svätyňa svätých. Tento oltár, na rozdiel od oltára pre obetovanie, nebol z medi, ale bol z čistého zlata. Predstavovalo to svätosť nášho Boha. Na tomto oltári sa konala zvláštna služba kadením. Kadidlo predstavuje modlitby, ktoré človek odosiela svojmu Bohu. V Stánku táto služba bola prekonávaná na taký spôsob, že najprv sa pripravil oheň na oltári pre kadenie. Tento oheň bol predtým zobratý z nádvorja Stánku z oltára na obetovanie. Kňaz zobral zvláštne zložky a urobil z toho kadidlo na špeciálny lekárnicky spôsob. Boh prikázal ako sa kadidlo urobí, ale prísne zakázal používať ho na iné účely. Čo hovorí, že sväté veci budú používané iba na Jeho slávu. Potom pokropil kadidlo na rozžeravený oheň na oltári na kadenie. Z toho vystupoval voňavý dym ako príjemná vôňa upokojujúca Bohu.

K tomuto ohňu nemal prístup každý. Bolo to iba pre tých, ktorí sú posvätení. Je zvláštna vec, keď ti Boh dovolí prísť bližšie k Nemu, kde nemôže každý prísť. Je to privilegium pre svätých ľudí. Predsa, ak si nie hotový zapáliť oheň na oltári na obetovanie, nebudeš môcť odniesť oheň na oltár na kadenie. Inými slovami, aby si sa posvätil, musíš sa najprv obetovať.

Vladislav Širka

perom kazateľa

Vy ste sol'ou zeme a svetlo sveta

Matúš 5:13-16

Na náš život, ktorý je mesto postavené na vrchu, sa ľudia dívajú a rozvážia, či sa oplatí žiť s Ježišom, alebo budú pokračovať žiť v tme.

Keď si Pán Ježiš vyvolil svojich učeníkov, na začiatku svojho pôsobenia medzi ľuďmi, kázňou na vrchu upevňoval vieru tých, ktorí sa rozhodli ísť za Ním. Učeníkom zobrazil ich dôležitosť bytia a pôsobenia medzi ľuďmi vo svete, aby ich sebedomosť bola nepohuteľná, aby tak boli skutočnými nádobami na česť a použitie samým Pánom a Jeho obrazom vo svete.

Pán Ježiš pripodobnil učeníkov ku soli a zdôrazňuje im: „*Vy ste soľou zeme*“ (Mat. 5:13).

Soľ, ako prostriedok na každodenné používanie k veciam pre existenciu človeka, má mnohé a iba dobré, účinné charakteristiky, ako napríklad: dáva chuť

veciam, ako korunu svojho stvorenstva. „*..keby soľ stratila svoju sľaň, čím sa osolí?*“ (Mat. 5:13)

Ak povolanie a poslanie, ktoré máme od samého Pána, zanedbáme, stávame sa neúčinnými ako soľ, ktorá stratila svoju sľaň, a na nič viac nie je, iba na to, aby sa vyhodila a pošliapala od ľudí, hovorí Pán učeníkom. Nedovoľ, aby si zanedbal povolanie a poslanie, ktoré máš od Pána, lebo teba Pán určil byť soľou tomuto svetu! „*Vy ste svetlom sveta. Mesto ležiace hore na vrchu nemôže sa ukryť*“ (Mat. 5:14). Povoláný Ježišom, stáva sa svetlom vo tme a mestom položeným na vrchu, na ktoré sa ľudia dívajú!

Aký obraz im ukážeš?

Ján vo svojom evanjeliu, na začiatku prvej kapitoly, píše ako sa Slovo stalo svetlom, ktoré je životom a ktoré svieti vo tme, ktorým je sám Ježiš, a to svetlo osvecuje každého

ju postavili pod nádobu, ale na svietnik.“ Ako a kedy ľudia vidia to Svetlo – Ježiša v tebe?

Často v kresťanskom svete vládne stanovisko, že veriaci ľudia sa majú dištancovať od ľudí, ktorí nespoznali pravdu, a zastáva sa stanovisko „*..nech veriaci nemá nič s neveriacim*“, čo je práve postavenie sviece pod nádobu. Svieca sa postavuje na svietnik, aby svietila všetkým, ktorí sú v tom prostredí, aby mali úžitok a aby boli otvorené ich oči, aby prezreli. Potrebné je, aby náš život bol viditeľný ľuďom! Naše dobré skutky uprostred tmy sveta, v ktorom žijeme sú tým svetlom, ktoré osvieti myseľ a dušu každého človeka, ktorý ešte nespoznal pravdu. (pozri Mat. 5:16) Na náš život, ktorý je mesto postavené na vrchu, sa ľudia dívajú a rozvážia, či sa oplatí žiť s Ježišom, alebo budú pokračovať žiť v tme.

Často si nie sme vedomí, ktorú úlohu nám zanechal Ježiš, kam nás postavil a kto sme. Často si nie sme vedomí koľko ľudí bude zasiahnutých skrze náš život a naše skutky. To môže ľudí priviesť k spaseniu, alebo k ztrateniu. Svieca, ktorá je položená pod nádobu má účinok ako soľ, ktorá stratila svoju sľaň. Je nepoužiteľná. Ježiš nás určil na niečo iné, zvláštnejšie, dôležitejšie. Byť mestom na vrchu, na ktoré sa ľudia budú pozeráť, byť sviecou na svietniku a byť soľou tomuto svetu!

„Vy ste svetlom sveta. Mesto ležiace hore na vrchu nemôže sa ukryť“

jedlu, chráni veci pred pokazením, použiteľná je aj na dezinfekciu rán, atď. Takže môžeme skonštatovať, že sa soľ používa iba na dobré veci! Ty, povolaný Ježišom, určený si iba pre dobré veci! Boh ťa utvoril na svoj obraz iba k dobrým

človeka prichádzajúceho na svet. Znovuzrozením sme obliekli Krista na seba a svetlo, ktorým sme boli osvietení, nosíme so sebou. Či nosíme Krista vo svojom živote, či to ľudia vôkol nás vidia? Mat. 5:15 „*Ani nezapaľuj sviecu na to, aby*

Zdenko Kolár

Hľadáš, nájdeš

Dávaš pozor na to, čo hľadáš?

Kde hľadáš? Kde klopeš?

Hľadáš? Nachádzaš. Princíp, ktorý platí v každom ľudskom živote a vo všetkých sférach. Áno, je to Boží princíp – kto hľadá, nájde a kto klope, tomu bude otvorené. Skús sa pozastaviť a zamyslieť sa na chvíľku nad týmito otázkami. Či dávaš pozor na to, čo hľadáš? Kde hľadáš? Kde klopeš? Hoci v podstate ide o biblický princíp, aj ten môže byť rovnako zneužitý ako všetky ostatné, ktoré nám Pán vo svojom Slove ponúka. Božie Slovo nie je len smernica alebo kniha plná smerníc, ktoré môžeme použiť kedy a akokoľvek sa nám to osobne zdá byť najlepšie. Ide o kontext. Hľadáš pravdu? Alebo hľadáš opodstatnenie vlastnej pravdy? Meníš vlastné presvedčenia a názory podľa Božej pravdy, alebo sa snažíš opodstatniť vlastnú pravdu Božím Slovom? Tieto vety sa zdajú byť slovnou hračkou, ale v podstate sa treba nad tým hlboko zamyslieť. Skúsme odpovedať na otázku: Čo hľadáš? Boh má pre túto otázku aj tú najlepšiu odpoveď, kde hovorí, aby sme najprv hľadali Kráľovstvo nebeské a Jeho spravodlivosť. Tu sa pozastavíme. Či to naozaj a opravdive aj uplatňujeme vo svojich každodenných životoch? Určite by každý vzorný kresťan kladne odpovedal na túto otázku a pritom sa mu hneď vynoria aj mnohé takzvané „kresťanské skutky“, ktoré buď každodenne, alebo občas vykonáva pre Boha ako: každodenné čítanie Biblie (aspoň niekoľko veršikov pred spánkom), veď sa zúčastňujem Božích služieb najčastejšie ako sa to dá, keď vidím, že niekto potrebuje pomoc rád pomôžem. A áno, sú to výborné skutky a každý z nás by mal byť v takých veciach maximálne aktívny. Či však naozaj hľadáme predovšetkým Božie kráľovstvo a Jeho spravodlivosť? Podčiarknime slovo predovšetkým. To znamená pred rodinou, deťmi, prácou, službou, facebookom, počítačom, novinami, jedlom, oblekom, istotou, požehnaním, záujmami, kamarátmi, vlastným šťastím, zdravím a zoznam môže pokračovať do nemoty. Alebo si len spĺňame svoje kresťanské povinnosti, ktoré len uspokojujú myseľ a svedomie. Čo dennodenne hľadáš? Kde to hľadáš? Či hľadáš výhody Kráľovstva, úspech v práci, finančné požehnanie, šťastné manželstvo, radosť a pokoj

bez toho, aby si denodenne hľadal Kráľa? Kráľovstvo nemôže byť kráľovstvom bez Kráľa a Kráľom toho Nebeského je Pán Ježiš. Poznáš Ho? Opýtam sa znovu. Poznáš Kráľa Nebeského kráľovstva? Stretáš sa s Ním denne? Predovšetkým? Hľadáš Jeho predovšetkým? Tráviš s Ním čas? Kvalitný čas, taký keď komunikácia medzi tebou a Ním je dvojsmerná a nie iba monológ plný nábožných fráz? Žalmista hovorí, že očakával na Boha svojho spasenia, očakávaš na svojho Pána denne?

Žijeme v období milosti, ktoré má výnimočné výhody vzhľadom na obdobie Starého zákona. Práve v tomto období máme skrze obeť Ježiša Krista voľný prístup k Nemu. V dobe Starého zákona prístup k živému Bohu mal iba najvyšší kňaz a to raz ročne a musel byť úplne bez hriechu, lebo ak by s nejakým hriechom vkročil do Svätyně svätých v prítomnosti Svätého Boha, namieste by zomrel. Dnes, keď je cena za všetky naše hriechy zaplatená na kríži, máme voľný prístup k Bohu. Áno, voľný prístup k živému a reálnemu Bohu, môžeme s Ním komunikovať a žiť stále v plnosti Jeho Ducha. Nedovoľ si byť v tejto uponáhľanej dobe okradnutý o Jeho prítomnosť na každý deň. Hľadajme Ho v Jeho slove, v tichosti, v komôrke, v chválach, v modlitbe. Keď zaklopeš, On ti otvorí dvere do sveta Jeho nádherného kráľovstva lásky a pokoja. Nehľadajme Ho len v skúsenostiach iných ľudí, len v knihách rôznych kresťanských autorov, kázňach známych svetových kazateľov. Veď aj teraz po prečítaní tohto textu sa môžeš stretnúť s Pánom Ježišom, Jeho Duch je práve teraz všadeprítomný a práve je s tebou. Je ti bližší a záleží Mu na tebe viac ako hocikomu inému.

Hľadaj, nájdeš.

Anna Širková

Ježiš zanechal niečo svojej cirkvi

V januári v roku 2009 americké lietadlo, ktoré letelo nad Spojenými štátmi, narazilo na húf husí. Obidva motory tohto lietadla sa poškodili a prestali fungovať. V tom okamihu sa lietadlo nachádzalo nad mestom New York. Nielenže sa 155 cestovateľov nachádzalo v nebezpečenstve, ale na tisíce ľudí mohli prísť o život, keď by lietadlo narazilo na veľké budovy tohto mesta. Šéfpilot lietadla zobral na seba zodpovednosť a pod jeho vedením lietadlo pristalo do Hudson rieky, ktorá tečie pri tomto meste. Nikto nezahynul a ani jeden obyvateľ mesta New York nepretrpel škodu. Starosta mesta dal tomuto hrdinovi takzvané „kľúče mesta New York“. Tieto kľúče reprezentovali autoritu a prístup, ktorý mal tento pilot v celom New Yorku.

Biblia hovorí, že Ježiš má kľúče vo svojich rukách. Vzkriesený Ježiš hovorí: „*Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Ameň. A mám kľúče pekla i smrti*” (Zj 1.17-18).

On drží kľúče a má vládu a autoritu. Nielenže má kľúče, ale On dal tieto kľúče Petrovi a cirkvi.

Ježiš hovorí Petrovi: „*A ja ti tiež hovorím, že si ty Peter, Skala, a na tej skale zbudujem svoju cirkev, a nepremôžu jej ani brány ríše smrti; a dám ti kľúče nebeského kráľovstva, a čokoľvek by si sviazal na zemi, bude sviazané aj na nebi; a čokoľvek by si rozviazal na zemi, bude rozviazané aj na nebi*” (Matúš 16.18-19).

Avšak nie iba Peter dostáva kľúče Nebeského kráľovstva, Ježiš neskôr dáva učeníkom podobnú autoritu. (pozri Matúš 18.18)

Ježiš zanechal niečo svojej cirkvi. Zanechal kľúče Nebeského kráľovstva. On je Kráľ a má svoje kráľovstvo. A Jeho kráľovstvo je všade tam, kde Mu je daná zvrchovaná moc. Ono sa prejavuje v spravodlivosti, pokoji a radosti v Duchu Svätom. Ak máš Svätého Ducha, ty si prijal tieto kľúče. Áno, Ježiš prišiel, aby si mal život a hojnosť (Jan 10.10) ale tiež, dal ti kľúče Nebeského kráľovstva. Kľúče sú na to, aby boli použité. Aby odomkli a zamkli, aby otvorili dvere a zatvorili dvere.

Peter, keď bol naplnený Svätým Duchom, prijal tieto kľúče a otvoril dvere pre 3000 duší. On pokračoval s uplatňovaním kľúčov a otváral dvere pre ľudí, ktorí potrebovali Krista, pre Korneliusa a pohanov po celom svete.

A práve to sa očakáva od teba a mňa: aby sme použili tieto kľúče. Je to privilegium a zodpovednosť, ktorú Ježiš dal do cirkvi.

Sme vyvolený rod, kráľovské kňazstvo (1.Pet.2.9) s dôvodom, aby sme zvestovali chudobným evanjelium, uzdravovali skrúsených srdcom, vyhlásit' zajatým prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu. (pozri Lukáš 4.18)

Ježiš zanechal niečo svojej cirkvi. Kľúče Nebeského kráľovstva. Neboj sa, ale už dnes použi tieto kľúče a začni otvárať dvere ľuďom, ktorí potrebujú Ježiša.

Dávid Mamojka

Zdravé rodinné zázemie

Keď sa povie rodina, predstavíme si útulnú miestnosť, v strede stôl a okolo neho deti, rodičov a starých rodičov v družnej debata a s úsmevmi na tvárach.

Prečo stôl? Lebo je to ideálne miesto na stretnutie rodiny a to nielen pri jedle. Sedíme všetci blízko seba, dobre sa počujeme a vidíme si do tváre. Vieme odhadnúť, či sa niekto teší, alebo smúti.

Rodina by mala udržiavať tradície spoločných stretnutí. Veľmi vhodné sú rodinné večere cez týždeň, spoločné stravovania cez víkend a obľúbené rodinné oslavy. Posedávame, vychutnávame dobré jedlo, rozprávame vtipné, alebo smutné príbehy. Navzájom prenikáme i do vnútorného sveta svojich blízkych. Spoločnými debatami a poznávaním tajomstiev, túžob a úspechov ostatných sa stávame citovo bohatšími, vnímame vzájomné vzťahy. Postrehneme aj generačné rozdiely a učíme sa tolerovať aj rozdielne názory.

Takéto spoločné posedenia utužujú vzťahy v rodine, vytvárajú rodinnú pohodu a zároveň prospievajú nášmu psychickému zdraviu. Pestujme teda tie zdravé vzťahy v našich rodinách a vytvárajme to zdravé rodinné zázemie, ktoré bude pozitívne vplývať na všetkých členov rodiny.

Sú to práve rodičia, ktorí sú overení touto úlohou. Väčšina rodičov si túto a aj iné rodičovské úlohy, aj napriek svojim nedostatkom a chybám, splňa veľmi dobre. Nie vždy sme si však vedomí toho, že spôsoby nášho správania sa ovplyvňujú naše zdravie i zdravie našich blízkych.

Medzi základné duševné potreby patrí láska (bezpodmienečné prijatie takého aký-á som), potreba uznania (vyjadrená rovnováhou medzi pochvalou a kritikou toho, čo urobím), potreba sebarealizácie (tj. možnosť uplatniť svoje schopnosti, svoju tvorivosť v nejakej užitočnej činnosti), potreba pozitívnej osobnej perspektívy. Z vlastnej skúsenosti vieme, že keď sa cítíme vo svojej rodine spokojní, bezpeční, milovaní, prijatí, uznaní, všetko ostatné v živote sa zvláda omnoho ľahšie.

Rodičia by mali zabezpečiť všetky tieto podmienky v rodine, aby v nej vyrastali mladiství, ktorí by boli zdraví na tele aj na duši. Sú však zodpovední aj za to, ktoré veci na nich majú vplyv. Dospievajúce deti sa učia a prizerajú od starších príslušníkov rodiny, jeden od druhého, učia sa v škole, v cirkvi, zo skúseností priateľov, z kníh a časopisov zo všetkých im dostupných médií, ktoré nechajú na seba pôsobiť. Dovoľme však, aby na nich pôsobil iba užitočné veci, alebo sú tam aj zlé, negatívne?

Zvoľme si radšej, aby na našu rodinu pôsobilo Božie slovo, Jeho moc a múdrosť, aby nás všetkých viedol Boží Duch, aby sme porozumeli Písmam, ktoré nás učia ako máme žiť a správať sa, tak aby naša rodina bola zdravá tak telesne ako aj duchovne. A spolu s Jánom prajme našim milým zdravie telesné, ako aj duchovné (III. Jánova 1:2).

Psychológovia tiež vysvetľujú fakt, prečo rodina je taká dôležitá aj pre zdravý vývin dieťaťa, aj pre kvalitu života dospelých. Príčiny sú viaceré. Predovšetkým preto, že rodina je prvé a najdlhšie pôsobiace prostredie. Je vyzporované, že každá prvá skúsenosť akéhokoľvek druhu sa zapíše do podvedomia dieťaťa natoľko, že bude určovať smerovanie jeho vývinu – v dobrom, alebo v zlom. Potvrzuje sa, že najmä funkčná rodina do veľkej miery môže zabezpečiť zdravý telesný i duševný vývin dieťaťa, ako aj osobnostný rozvoj, mravné a duchovné zrenie dospelého.

Tá funkčnosť rodiny spočíva v tom, že prijme dieťa také aké je, zabezpečí mu pocit bezpečnosti, dá mu vedieť, že patrí tej rodine bezpodmienečne, a že je nadovšetko milované.

Výskumy neustále zisťujú, že nedostatok lásky v rodine môže spôsobiť rôzne vážne problémy, počnúc labilnosťou zdravotného stavu, problémami v škole, problémami v medziľudských vzťahoch, aj v dospelosti, problémami v profesionálnom, osobnom, rodinnom živote, rôzne závislosti, až po kriminalitu.

Konečne, taká osoba môže aj po duchovnej stránke mať veľké problémy. Môže pre ňu byť ťažké uveriť, že Boh je láska, že ju miluje a chce ju spasť. Ved', keď od najbližších vo svojej rodine nezakúšala lásku, ako ju niekto iný môže milovať, a nie to ešte Boh?

V zdravej rodine nazáleží na učte v banke, vzdelaní alebo na tom, ako vyzerajú. Podstatné je, aby v rodine vládla harmónia, spolunažívanie, sebaúcta a láska. Aby si vedeli pomôcť v kritických situáciách a trávili spolu nádherné chvíle.

Miluj svojho blížneho, ako seba samého! To je základ! Keď takto budeme robiť, vypestujeme si zdravú rodinu na zdravom rodinnom zázemí.

Ana Andrášiková

Neodkladaj

Boh je skutočný, má svoje správne načasovanie a pod kontrolou drží naše životy. Svedčí o tom i moja životná skúsenosť, ktorou práve prechádzam. Chválu chcem vzdať nášmu Pánovi, je to pre mňa zvláštne svedectvo a uistenie sa, že sa o nás stará a nedovolí viac, ako by sme mohli zničiť. Tiež chcem povzbudiť tvoju vieru, drahý čitateľ. Pánovi môžeme úplne dôverovať a byť si istí, že v Jeho rukách sme bezpeční. On riadi naše životy a pomôže doniesť správne rozhodnutie týkajúce sa hoci ktorej životnej oblasti. On má správny spôsob a správne načasovanie.

Už niekoľko rokov som vedela, že mám žľčové kamene. Doktorka mi radila, aby som s tým nečakala, lebo mi môže spôsobiť vážne nepríjemnosti a problémy. Povedala som si, že jedného dňa tomu venujem pozornosť. Dni utekali a keďže som nepociťovala nejaké nepríjemnosti, nechala som to tak. Pred asi pol rokom som počula rovnakú radu, zase som si povedala to isté a zase som ohľadom toho nič nerobila.

Jedno januárové ráno akoby mi hlas hovoril: daj si do poriadku žľčník. Musím uznať, že v tej chvíli som si neuvedomovala, že počujem Boží hlas. Bol to Boží rozkaz v prospech môjho dobra. Boh mi ukázal človeka, ktorého by sme mali osloviť, aby nám pomohol. Naozaj sa tak i stalo. Boh hovoril a zároveň otváral dvere predomnou. V to isté ráno som o tom povedala manželovi, pretože som bola presvedčená, že to bol správny čas. Manžel skontaktoval toho človeka a ten mi bol ochotný

Sú úseky života, keď sa točíme u každodennosti. Akoby bol každý deň rovnaký, málo času, mnoho záväzkov a pomaly akoby sme zabúdali na dobré zvyky ako je modlitba, čítanie Božieho Slova.

pomôcť. Niektorí ľudia zdelili svoju rovnakú skúsenosť a zaujímavé je, že každý hovoril to isté: neodkladaj, choď si to dať do poriadku. Odišla som na ultrazvuk, aby som sa uistila či naozaj mám žľčové kamene a odpoveď bola kladná. K tomu ešte povedali, aby som si to čím skôr vyriešila, bez ohľadu, že nemám žiadne bolesti.

Cestou do nemocnice diabol šepkal do mojej mysle: teba nič nebolí a chceš byť operovaná. Doktor sa bude smiať. Avšak keď doktor videl záznam môjho žľčníka, povolil operáciu, ktorá sa o krátky čas mala uskutočniť.

Neuvedomovala som si celkom, že nebol žiadny argument proti, ale všetko sa dialo v prospech operácie. Nemala som strach a všetko sa udialo veľmi rýchlo. Po operácii ma navštívil doktor so slovami: Prišli ste v poslednej chvíli. Kameň sa zaklinil v žľčových cestách a zabránil odtok žlče. Žľčník mohol prasknúť a to by bolo veľmi nebezpečné.

V tej chvíli som si uvedomila, že som v to januárové ráno počula Boží hlas, ktorý vydal rozkaz. Už tam v nemocnici ležiac na posteli som chválila Pána, aký je predivný. Chránil ma pred nebezpečím. V myšlienkach sa mi premietal film začnúc od januárového rána až dodnes. Pochopila som, že som bola poslušná Božiemu hlasu a že prípravy sa diali dokonale, bez žiadnej prekážky. V správny čas. Začala som si uvedomovať aké dôležité je poslúchať na Boží hlas. Mnohokrát počujeme ten tichý nenápadný hlas a mnohokrát to prejde pomimo s výhovorkou. Následky však znášame.

Rozmýšľala som: Bože môj, čo by sa stalo ak by som nebola poslušná? Aké následky by som musela znášať? V modlitbe som ďakovala, že som mohla počuť Jeho hlas. Prosila som, nech ma učí poslúchať na Jeho hlas a vykonať to, čo mi povie. Prečo ma Pán neuzdravil, keď je všemohúci Boh divov a zázrakov? Verím v Jeho uzdraviteľskú moc. Prečo som musela prejsť cez takú bolestivú skúsenosť? Po určitom čase som dostala odpoveď: sú úseky života, keď sa točíme v každodennosti. Akoby bol každý deň rovnaký, málo času, mnoho záväzkov a pomaly akoby sme zabúdali na dobré zvyky ako je modlitba, čítanie Božieho Slova, robenie dobrých skutkov, komunikácia so sestrami, blíždymi. Pomaly sa vzdiaľujeme od Pána. Pán túži mať s nami osobný vzťah. Pooperačné obdobie rozprúdilo moje dni iným smerom. Trávila som dni na posteli a premýšľala som, modlila sa o doniesla nové rozhodnutia. Teraz už viem, prečo Pán zvolil taký spôsob a ja som mu za to veľmi vďačná.

Jarmila Mamojková

KAM SA TY POZERÁŠ ?

Oči sú ako okná duše. Na čo sa dívame a zameriavame, tým smerom pôjdu naše myšlienky a naše kroky. Tento princíp je výrazný zvlášť v procese učenia sa niečoho nového. Vtedy sa formuje naše rozmýšľanie a náš náhľad na veci.

Vždy si spomeniem na čas, keď som chodila do autoškoly. Inštruktor mi každý deň opakoval to isté: kam sa mám pozeráť, kým riadim autom. Keď oproti mne šlo iné auto, automaticky som sa pozerala na to auto, aby som náhodou doň nevrátila. Hneď zaznel inštruktorov hlas: Nepozerať sa tam! Musíš sa pozeráť pred seba! Kam sa pozeráš, tam pôjde aj vozidlo! Ak sa budeš pozeráť na to auto, nevedome otočíš volantom práve v tom smere a narazíš doň. Je dôležité na čo sa pozeráme, čomu otvárame svoje okná, čomu dovoľíme, aby vošlo do nás. Nemôžeme dovoliť, aby nás prúd niesol kam chce. Pre svoj život sme zodpovední my.

V dnešnej dobe je mnoho vecí, ktoré môžu upútať našu pozornosť. A nielen že môžu, ale aj upútajú. Začnime len s reklamami na billboardoch. Ak cestujeme do školy do iného mesta, ani si neuvedomujeme koľko obrazov môže vojsť do vašej mysle za ten krátky čas. Naša myseľ je bombardovaná

neustále. Prítom, ak nám je cesta zdĺhavá, alebo sa nemáme s kým baviť, obyčajne sa pozeráme do obrazoviek nášho mobilného telefónu a pravdepodobne prezeráme niektoré veci na internete. Koľko obrazov, informácií, viac neúčinných ako užitočných. Chceme sa len rozptýliť a skrátiť si čas, ale prítom sa pre niečo otvárame. Nechávame myseľ, aby blúdila ako nám to diktujú veci na facebook-u. Potom, keď sa vrátíme zo školy, chceme si len od nej odpočinúť a tak najľahšie je zapojiť si televíziu, odísť na youtube alebo si zahrať video hru. A hoci si sami volíme programy alebo videá, ktoré budeme pozeráť, či je to naozaj oddychom pre našu dušu? Aký je obsah toho, čo pozeráme? Majú tie veci nejaký vplyv na nás?

Možno ťa prekvapí, keď poviem, že VŠETKO môže mať vplyv na nás. Všetko, čomu dovoľíme, aby vošlo do nás, vo väčšej alebo menšej miere vykoná úlohu, pre ktorú bolo poslané. Každý, aj na prvý pohľad neškodný obraz môže aj nevedome zmeniť naše náhľady a postoje. Cez príklady vyzdvihnem najmä vplyv filmov, pričom pochádzam z vlastnej skúsenosti a skúsenosti mojich rovesníkov.

ROMANTICKÉ KOMÉDIE - obľúbené

filmy väčšiny dievčat. Krásny príbeh, ktorý sa končí šťastne aj napriek všetkým prekážkam, napriek chybám alebo hlúposti, ktorej sa dopustila niektorá z hlavných postáv. Pripomína mi to Disney-ho kreslené filmy o princoch a princeznách. A síce je to pekný príbeh, je nereálny. Pozeráním takýchto filmov sa v našom vnútri formujú nereálne očakávania od chlapcov, do ktorých sa zamilujeme, nereálny vývin okolností a môžeme získať vykrivený obraz o láske. Dajte si pozor! Boh je láska (1. Jánova 4:16). Nedovoľme, aby nám Hollywood formoval myšlienky o láske, a nemyslite si, že iba pevným rozhodnutím sa vyhnete tomu, aby vás to, čo pozeráte neovplyvnilo.

AKČNÉ FILMY - obľúbené filmy väčšiny chlapcov. Mnoho pohybu, vzrušenia, adrenalínu, sily a súperenia, ale aj mnoho násilia. To, čo sa môžete naučiť z akčných filmov je, že sa všetko môže vyriešiť násilím, a ak niečo robíte pre dobrý dôvod, máte právo dosiahnuť svoj cieľ na hocikaký spôsob. Je to ako staré príslovie: Cieľ ospravedlňuje prostriedok. O nadrealistickom charaktere takýchto filmov netreba mnoho hovoriť, lebo stále viac sa v týchto filmoch objavujú rôzne bytosti „z inej planéty“, abnormálne zvieratá alebo roboty, ktoré chcú zničiť svet. A vlastne je niekto, kto chce zničiť teba a mňa: Diabol prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil (Ján 10:10). Nedávajme miesto diablovej. Otvorme sa pre Boha a Jeho čisté veci, lebo On nám chce dať pokoj a život hojnosti (Ján 14:27, Ján 10:10).

HORORY - a všetko, čo má dočinenie s čiernou a bielou magiou nepochádza z hora. Nemusíte zakončiť biblické školy alebo sa poštiť 40 dní, aby ste si uvedomili, že náplň takých filmov pochádza zo samého pekla. A sú tam iba diablove klamy. Zlo sa predstavuje, že je mocné a strašné, stále na nás číha a ak si nedáme pozor, raz nás doštane. Vsádzajme do nás strach a hrôzu. Ale vsádzajme do svojho srdca Slovo Božie. Diabol je porazený našim Pánom Ježišom (Kološanom 2:15). A ak sme Jeho deti, aj keby sme šli dolinou tône smrti, nemáme sa čoho báť (Žalm 23:4).

TV SERIÁLY - väčšinou sú to príbehy o priateľoch alebo rodinách, spracovaných komicky alebo akčne s prvkami romantiky. Lahko je stať sa závislým, lebo sú na pokračovanie a vraciame sa k nim, lebo nás zaujíma, čo sa stane ďalej. Práve tieto seriály sú nebezpečné, lebo vypadajú nešx POSOLSTVÁ Z TV SERIÁLOV kodne a predsa nám zasielajú mnohé posolstvá, ktoré nie sú v súlade s Písmom.

POSOLSTVÁ Z TV SERIÁLOV POSOLSTVO PÍSMÁ

rodičia sú prekážka k nášmu šťastiu	<i>Cti otca svojho i matku svoju, ktorú ti dáva Hospodín, tvoj Boh aby si dlho žil na zemi!</i> 2. Mojžišova 20:12
rodičia sú hlúpi	<i>Kto chodí s múdrymi, bude múdry, kto však s bláznami drží, tomu sa zle povodí.</i> Príslovie 13:20
kto nepraktikuje predmanželský sex často a s rôznymi partnermi, stráca najväčšiu zábavu	<i>A zjavné sú skutky tela ako: cudzoložstvo, smilstvo...</i> Galaťanom 5:19
abortus je v poriadku, ak ešte nie som pripravený mať dieťa (alebo ak ma kvôli dieťaťu partner chce nechať)	<i>Nezabíjaj!</i> 2. Mojžišova 20:13
homosexualizmus – tí ľudia sú zábavnejší, pedantnejší a lepší kamaráti	<i>Alebo či neviete, že nespravodliví nebudú dedičmi kráľovstva Božieho? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani muži súložiaci s mužmi,... nebudú dedičmi kráľovstva Božieho.</i> 1. Korintňanom 6:9
rebelstvo je in, lebo si chceme robiť po svojom a byť nezávislý	<i>Preto hovorí: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.</i> Jakob 4:6
klamstvá a podvody sú oprávnené, ak mám dobrý motív	<i>Nevyslovíš krivé svedectvo proti svojmu bližnému!</i> 2. Mojžišova 20:16
pomstiť sa musím za každú krivdu	<i>Nepomstíte sa milovaní, ale to ponechajte hnevu Božiemu, lebo je napísané: Mne pomsta, ja odplatím; hovorí Pán.</i> Rimanom 12:19-21
odpúšťanie nie je opcia	<i>Ale buďte vospolok dobroniví, milosrdní, odpúšťajte si, ako aj Boh odpustil vám v Kristovi.</i> Efežanom 4:32

Som si istá, že sa vám v myslí vynárali obrazy zo seriálov a filmov, ktoré ste pozerali alebo ešte pozeráte a uvedomili ste si, o čom hovorím. Preto, keď vieme aký môžu mať vplyv na nás, vyberajme si kam sa budeme pozeráť. Keď vieme, čo máme robiť, robme správne rozhodnutia. Alebo povedané slovami Ježiša Krista: „Ak to viete, ste blahoslavení, keď tak aj konáte.“ (Ján 13:17)

Jana Záhorcová

zaujímavosti

Brána

Jeruzalem je hlavné mesto Izraela a Izrael je „hlavný“ štát sveta. V posledných rokoch je Izrael strediskom všetkých politických diania. Nemôžeme si nevšimnúť, že je tak mnoho krajín vo svete, ktoré by chceli vidieť Izrael zničený, ale Izrael predsa stále stojí a je známe „mesto pokoja“.

Prechádzajúc sa hlavným mestom sveta, môžete prísť do mesta Dávidovo, ktoré bolo vystavané na vrchu Mória, kde Abrahám išiel obetovať Izáka. Dávidovo mesto je v zručaninách, a predsa, kdekoli vstúpi vaša noha v Jeruzaleme, môžete sa niečo naučiť.

Stojac na vrchu Mória a pozerajúc sa do údolia Cedron, ktoré rozdeľuje

Jeruzalem od Getsemanskej záhrady, a Jeruzalem od Judskej púšte, môžete si všimnúť, že predtým, než sa rozprestrie Judska púšť, stojí veľký cintorín. Je to najväčší židovský cintorín na svete. Hovorí sa medzi národom, že v tom okolí sú pochovaní mnohí proroci, ako napríklad Hageus, Zachariáš, Malachiáš a iní. Je tam tiež arabský (moslimský) cintorín. Cintorín Židov a Arabov je práve na svahoch doliny Cedron, ktorá je z východnej strany Jeruzalema.

Prečo práve tam? Prečo, keď sa pozriete na východ vidíte púšť a veľký cintorín?

Prorok Zachariáš nám trochu prezradza prečo je to tak: „Potom Hospodín vytiahne a bude bojovať proti národom, ako bojoval v deň vojny. Jeho nohy v ten deň zastanú na Olivovom vrchu, ktorý leží na východ od Jeruzalema.“

Hospodín príde súdiť národy práve v tej doline.

Z Novej zmluvy tiež môžeme rozumieť, že Ježiš sa vráti ako odišiel; Jeho nohy zastanú práve na Olivovom vrchu, odkiaľ i odišiel.

Ľudia si urobili cintorín tam, kde príde Boh súdiť svet a kde jedných postaví na pravú stranu a druhých na ľavú stranu. Jedných do života a jedných do smrti. Tam príde Ježiš oddeliť ovce od kozlov (hoci Židia a Moslimovia neveria, že to bude Ježiš). Je zaujímavé to, že keď stojíte v doline, z jednej strany je Judska púšť a z druhej strany Jeruzalem, ktorý sa pekne zelená. Z jednej strany je živé mesto a z druhej strany sú hroby. Práve v tej doline môžete vidieť budúcnosť. Život a smrť.

Prorok Joel hovorí tiež o tom, že Hospodín príde súdiť národy v údolí Jozafat a verí sa, že údolie Jozafat je vlastne údolie Cedron, tak Joel a Zachariáš prorokovali to isté. Príde tam

Hospodin a bude súdiť svet a jedných postaví na pravú stranu, kde je život, čiže Nový Jeruzalem a druhých na ľavú stranu, kde je púšť, teda večná smrť.

Dnes nie je dôležité kde budeme pochovaní. Židia veria, že najlepšie miesto na pochovanie je v Jeruzaleme na svahoch doliny Cedron. Tak v deň vzkriesenia vstanú z miesta, na ktorom boli pochovaní a ocitnú sa pri Sudcovi. Vôbec však nevedí, kde sme pochovaní. Dôležité je iba to, či sme pochovaní s Kristom a či sme vstali s Ním pre nový život, život v Novom Jeruzaleme. Dôležité je iba to, či sme sa zmierili s Bohom, alebo nie.

Na východnej strane jeruzalemského múra, ktorý hľadá na dolinu Cedron, je Zlatá brána, ktorú nepriatelia v 16. storočí zamurovali, lebo počuli, že Biblia svedčí o príchode Kráľa kráľov, ktorý vojde do mesta cez tú Zlatú bránu. Niektorí sa boja Jeho príchodu a zamurovali bránu, cez ktorú by ho mali pustiť dnu, nech prevezme vládu. Mám nádej, že brána do tvojho života (srdca) nie je zamurovaná a dovolíš, aby Kráľ slávy vošiel tou bránou dnu a vládol.

Pán Ježiš zaslúbil, že kto verí v Neho, nezomrie nikdy.

Nemusíme sa trápiť, kde budeme pochovaní, ak vieme, kde budeme žiť, keď príde Kráľ súdiť svet. Priprav sa postaviť sa na pravú stranu. Tam sa všetko zelená, tam je Nový Jeruzalem, tam je život.

Dan Tomášik

Sára kňazná

Boh ju použil napriek jej pochybovaniu

So Saraj sa prvýkrát stretávame v I. Mojžišovej 11:30. Božie slovo uvádza, že bola neplodná.

Saraj mala úspešného manžela Abrama. Vtedy žili v Ure, ktorý bol strediskom kultúrnym a obchodným v Južnej Mezopotámii. V tej dobe to bola úspešná a vyvinutá oblasť a Saraj s Abramom žili v pohodlí. Jedného dňa však Boh povolal Abrama, aby vyšiel z tej zeme a išiel do neznáma. Abram poslúchol na Boží hlas a Saraj nasledovala svojho manžela. S týmto povolaním prišlo i veľké zaslúbenie: že požehná a rozmnoží jeho potomstvo.

Uvažujme o Saraj. Mala 65 rokov a Biblia uvádza, že bola krásna. Bola tiež neplodná a pre židovské ženy to bola kliatba a veľké utrpenie. Mala 65 rokov a Abram mal 75, keď zaznelo

Božie zaslúbenie, že mu dá syna. Či je možné, že v starobe zakúsia túto radosť?

Božie zaslúbenia niekedy v nás vyprodukovujú pochybnosť. Otázky sa nastolia: Je tomu naozaj tak? Je to možné? Je to pravda? Nie je to omyl? Môžem sa úplne spoľahnúť?

Tak bolo i v Sarajinom živote. Boh zaslúbil, ale prišla pochybnosť. Vedela o sebe, že je neplodná, tak ako je to možné? Rozhodla sa, že pomôže zrealizovať Boží plan a ponúkla Abramovi svoju služku Hagar. Neskôr sa narodil Izmael. Boh však našu pomoc nepotrebuje a Jeho zaslúbenia sú pravdivé. Odvtedy trvá konflikt s dlhodobými následkami. Následky, ktoré ovplyvnili I dobu, v ktorej žijeme. Saraj chcela priniesť ľudské vyriešenie do nadprirodzenej situácie.

milé čítanie pre ženy

Zakaždým, keď vtlačíme ľudský spôsob do Božieho plánu, posúvame dozadu realizáciu toho plánu. Je to jeden z dôvodov, prečo nezažívame tých osem tisíc biblických Božích zaslúbení.

Ubehlo ďalších 25 rokov, kým Boh prišiel zasa k Abrahámovi. V Starom zákone malo meno veľký význam. Meno bolo vlastne identitou človeka. Boh preto prichádza s novou identitou pre Abrama. Už nebude Abram, ale Abrahám, čo znamená Otec množstva a Saraj bude Sára, teda kňažná. Kráľovia povstanú z nej, Boh urobí niečo zvláštne. Abrahám sa začal smiať, veď Sára mala už 90 rokov!

Na jednej strane máme viditeľnú realitu a na druhej strane sú Božie zaslúbenia. Niekedy naša realita nechce uveriť Božím zaslúbeniam. Veď realita je pravdivá! Abrahám mal 100 rokov a Sára 90. Toto zaslúbenie je v protiklade s realitou. Buď sa

budeme zameriavať na realitu, alebo na Božie zaslúbenia. Boh často posunie zrealizovanie zaslúbenia, pretože žijeme podľa okolností reality. Sára to trvalo 25 rokov. Boh k nej zasa hovorí, ale Sára sa smeje. Je pod vplyvom reality. Často prežívame ťažkosti, skúšky, čas mizne, a potom Boh dá viere život. Boh dokáže použiť mŕtve veci a oživiť ich, pretože je všemohúci!

Je smutné, aké dlhodobé následky prinieslo Sárino rozhodnutie. Avšak, Biblia neuvádza smutný koniec príbehu. Sára bola dokonca zaradená do zoznamu hrdinov viery v 11. kapitole knihy Židom. Peter tiež vyzdvihuje je vnútornú krásu a vyzýva ženy, aby nasledovali jej príklad. Sára bola opravdivou kňažnou medzi ženami.

Zuzana Kačanská

Kto som v Kristovi

Biblické pravdy na „praktikovanie viery“

Príliš často veriaci veria klamom a obvineniam nepriateľa. Buď sú neznalí o tom, čo Boh povedal, alebo dobrovolne neuveria na základe ich „pocitov.“ Nepotrebujeme mať žiadny pocit! Božia pravda je Božia pravda. „Ale Bôh nech je pravdivý, a každý človek lháť“ (Rim. 3:4).

Musíme sa naučiť, kto sme v Kristovi, a vyznávať to nahlas. Som to, čo Boh hovorí, že som bez ohľadu na to, ako sa cítim. Moje pocity nemôžu zmeniť absolútnu pravdu Božieho slova. Musíme sa sami seba vidieť vo svetle Božieho slova. Potom, čo sme počuli a videli Božiu pravdu, súdime, že je tak. „Tak aj vy súďte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi“ – Rimanom 6:11. Slovo súdiť, „Logizomai“ v gréčtine znamená vypočítať, počítať to, logicky to zhrnúť, že je tak. Zhrň, čo Boh hovorí, ako pravdivé a zvyšok nechaj.

Ja som Božie...

Vlastníctvo - 1. Moj. 17:8 / 1. Kor. 6:20
Dieťa - Ján 1:12
Dielo - Efežanom 2:10
Priateľ - Jakob 2:23
Chrám - 1. Kor. 3:26 / 6:16
Nádoba - 2. Tim. 2:2
Spolupracovník - 1. Tim. 5:18
Svedok - Skutky 1:8
Vojak - 2. Tim. 2:3
Vybraný - Ef 1:4
Milovaný - Rim. 1:7 / 2. Tes. 2:13
Zvláštne vlastníctvo - Mal. 3:17
Dedičstvo - 1. Pet. 5:3

Ja som...

Naplnený v Ňom - Kol. 2:10
Oslobodený navždy z moci hriechu - Rim. 6:14

Posvätený - 1. Kor. 6:11
Milovaný večne - 1. Pet. 1:5
Večne držaný v Jeho dlani - Ján 10:29
Strážnený mocou Božou - 1. Pet. 1:5
Nie odsúdený - Rim. 8:1-2
Jedno s Pánom - 1. Kor 6:17
Zrýchlený Jeho mocou - Ef. 2:1
Posadený na nebeské miesta - Ef. 1:3
Hlavou a nie chvostom - 5. Moj. 28:13
Svetlo v tme - Mat. 5:14
Soľou zeme - Mat. 5:13
Skrýty s Kristom v Bohu - Žalm 32:7
Chránený pred zlým - 1. Ján. 5:18
Strážnený mocou Božou - 1. Pet. 1:5
Bezpečný v Kristovi - Ján 10:28-29
Postavený na skale - Žalm 40:2
Viac ako víťaz - Rim. 8:37
Znovuzrodený - 1. Pet. 1:23
Víťaz - 1. Ján. 5:4
Uzdravený v Jeho ranách - Iz. 53:6
Prikrytý krvou Ježiša - 1. Pet. 1:19
Prikrytý Jeho krídlami - Žalm 91:4
Skrýty v skrýši Najvyššieho - Žalm 91:1

preklad: Anna Š. Širková

Tohtoročný detský kemp uskutočnený na Oáze Elim bol opravdivým povzbudením a požehnaním. Od ranných chvíľ stíšenia sa, rozzcvičku, spoločnú modlitbu, chutné raňajky, vyučovania, obed, voľné aktivity, hry, havranku a bohoslužby, Božia ruka sa vystierala a žehnala malé otvorené srdcia. Cítili sme Božiu prítomnosť cez všetko, čo sa dialo a konalo v mene Ježiš. Vyvýšený bol náš Pán cez piesne, príbehy, modlitbu a iba Jemu patrí česť, lebo všetko je pre Neho. Prežili sme pokoj, ktorý prevyšuje rozum a radosť, ktorá nám dodávala silu. Kuchárky ochotne šírili vôňu chutných jedál po Oáze a Boh videl ich prácu. Vyučujúci sa snažili priblížiť Pána a Boh videl ich prácu. Ochotníci pomáhali deťom pri ich každodenných potrebách a Boh videl ich prácu. Boh každú prácu požehnal a zobral si slávu. Deti odchádzali domov usmiate a požehnané a my dospelí dotknutí a posilnení. My sme prišli slúžiť deťom a ony slúžili nám cez lásku, nesebeckosť, poslušnosť a vedomosti. Pán Ježiš veľmi miluje deti a chápeme, prečo je tomu tak.

Anna Pintírová

Detský kemp

Teen kemp

Ešte jeden tínedžerský kemp je za nami. Bohaté požehnanie, silná Božia prítomnosť, mnoho šťastných a spokojných tínedžerov a učiteľov. Prežili sme naozaj nádherne chvíle na tohtoročnom kempe a verím, že sme dosiahli našu tohtoročnú tému „level up“, čo v preklade znamená vyšší stupeň. Naším cieľom bolo pomôcť tínedžerom posunúť sa naozaj na ten vyšší level, na vyšší stupeň v ich duchovnom živote.

Vďaka Bohu, už na tom kempe sme videli ako sa ich životy menia, ako túžia stále viac a viac po Božej prítomnosti. To, ako oni dožili Boha na kempe, bolo viditeľné na každom kroku, jedni druhých posilňovali čítať si Bibliu, modlili sa jedni za druhých.

My, ktorí sme boli časťou tímu, sme každodenne skrze týchto tínedžerov boli požehnaní, mnoho sme sa učili od nich, a mnohokrát boli oni nám príkladom. V priebehu týždňa sme spolu študovali ovocie Ducha, a našou podtémou bola otázka „si pripravený rásť?“. S istotou

môžem povedať, že táto mladá generácia je pripravená rásť a Boh už teraz koná veľké veci v ich životoch. Je to generácia, ktorá sa nehanbí hovoriť iným o Bohu, generácia, ktorá si radšej volí zostať celý večer na modlitbe ako ísť a baviť sa, je to generácia, ktorá má potenciál meniť tento svet, a preto je potrebné, aby sme túto generáciu predkladali na modlitbách Pánovi neustále.

My, ako tím, sme prišli s veľkým očakávaním na ten kemp, ale to, čo sme tam prijali a prežili prevýšilo naše očakávania. Náš Boh je naozaj dobrý Boh! Modlíme sa a veríme, že to, čo Pán započal na kempe bude pokračovať vo väčšej a silnejšej miere.

Kristína Mamojková

Mládežnícky kemp

Mladí kresťania sa znovu zoskupili na Oáze Elim a strávili nádherných 5 dní v Božej prítomnosti. Mládežnícky kemp je za nami a nemôžeme povedať nič iné okrem, že máme ešte jeden úspešný projekt za sebou. Viac ako 60 mladých kresťanov,

hladných spoznať Boha ešte viac, sa zoskupilo od 17. do 22. júla a hľadalo Božiu tvár a tak, ako čo Božie slovo zasľubuje, každý kto hľadá, nachádza. Tentokrát, okrem domácich bratov sme mali aj dynamických a pomazaných hostí: pastora menom Matt Tuttle a evanjelistu Joela McCoya. Títo istí bratia sa nachádzali pred 3 rokmi na mládežníckom kempe na Zlatibore a v oboch prípadoch sme boli pozhnaní. Verím, že mnohí sme spoznali, že nie sme utvorení živiť si zo dňa na deň bez cieľa, ale sme utvorení pre väčšie veci. Musíme si stanoviť ciele a ísť za nimi, lebo sme utvorení pre viac viery, viac spravodlivosti, viac ohňa Svätého Ducha v nás a viac poznania Boha na každý deň. Naučili sme sa, že veľká viera: 1. sa nikdy nevzdáva, 2. sa nikdy neuráža a 3. vždy slávi Boha. A ešte mnohé veci, ktoré sme si zapísali do našich zošitov a nám pomôžu v našom duchovnom vzraste v nasledovnom periode nášho života.

Kemp bol veľkým požehnaním pre každého jedného z nás, ktorí sme sa tam nachádzali. Boh bol s nami na každý deň a boli sme svedkami zmenených životov, návratu k Bohu a krstu Svätým Duchom so znakom hovorenia v jazykoch, presne ako to vidíme v Skutkoch Apoštolských.

Chcel by som sa v mene všetkých mládežníkov poďakovať všetkým, ktorí boli časťou organizácie tohto a prvomájového kempu, bez ohľadu či ste pomáhali v kuchyni, postarali sa, aby mládež z vášho zboru bola tam, finančne podporili tieto projekty, alebo ste boli jeden z organizátorov. Ďakujeme za vašu ochotu pracovať na Božom kráľovstve, vaša odmena vás v nebi neminie!

Sebastian Červení

TLAČENÉ A HUDOBNÉ VYDANIA

NOVINKA

Vydanie združenia Manna

Táto kniha je pre tých, ktorí chcú zistiť svoj účel, dosiahnuť svoj plný potenciál a to najlepšie, čo Boh má pre nich.

V nej nájdete múdrosť, povzbudenie a praktické stratégie, ktoré Vás posunú vpred, na vyššiu úroveň života. Váš plný potenciál je na dosah ruky. Všetko, čo by ste mali urobiť, je vykročiť na cestu.

Kontakt telefón:

063/7073-991

Cena: 500din

Akciová cena: 400din

pre narýchlejších 50 záujemcov

Hermon nisi sam

cena: 400 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT "MANNA"

Kulpin 21472, Radnička br. 23, Srbija Tel/Fax: +381 21 22 86 988

E-mail: casopis.manna@gmail.com | web adresa: www.manna.org.rs